Η ΚΙΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ ΔΙ' ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑ
— ΣΕΛΙΣ 8Η —

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΒΚΑΟΤΗΣ: Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Α. ΔΗΜΑΚΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Α. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΩ 9
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 230.221—23 καὶ 237.282—86
ΕΤΟΣ ΚΑ' ΑΡ. 6227 - ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 1.50

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1965
Παροιμίαις
Ἀν. ἡλίου 6.06. Δύσ. 6.37
Θεοδώρου ἀν., Εὐφροσύνου

Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου στιγματίζει τοὺς Ἡρακλεῖς τοῦ Στέμματος

«Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΓΥΡΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΟΣΟΙΔΗΠΟΤΕ ΚΑΙ ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΓΥΡΟΙ ΤΗΣ ΦΥΓΗΣ»

ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΛΥΘΗ ΠΑΣΑ ΕΝΝΟΙΑ ΗΘΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

● Ἀθέμιτα μέσα πρός εὐόδωσιν τῶν βασιλικῶν πρωτοβουλιῶν

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΣΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γ. Παπανδρέου προέβη χθες τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Ἔχουν παρέλθει δύο μῆνες. Καὶ ἐξακολουθεῖ καὶ ἐπιδεινοῦται ἡ ἀνωμαλία, ἡ ὁποία προκειμένου ἀπὸ τὸν ἐξαναγκασμὸν εἰς παραίτησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πλειοψηφίας. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς δὲν ἔχει προηγούμενον εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου. Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Τίς πταίει; Ἀλλὰ ποῖοι ἄλλοι, ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι καὶ προεκάλεσαν τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἐπίσης τὴν παρατείνουν;

● Ἀπευθύνω πρὸς τοὺς κυρίους συνταγματολόγους τὸ ἐρώτημα: Καὶ ἐὰν ἐπιμένουν νὰ δικαιολογοῦν τὴν πρώτην ἀνάθεσιν τῆς ἐντολῆς εἰς τὸν κ. Νόβαν, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ δικαιολογήσουν τὴν δευτέραν ἀνάθεσιν εἰς τὸν κ. Τσιριμώκον; Καὶ μετὰ τὴν καταψήφισιν καὶ τοῦ κ. Τσιριμώκου, πῶς δικαιολογοῦν τὴν ἀρχομένην περιπέτειαν καὶ τρίτου γύρου; Εἶναι τοῦτο χρήσις ἢ κατάχρησις δικαιώματος;

Τὸ θέμα ἠθικῆς τάξεως

Πέραν τοῦ συνταγματικοῦ, ὑπάρχει καὶ θέμα ἠθικῆς τάξεως. Ὁ Βασιλεύς, ὡς Ἀνώτατος Ἄρχων, εἶναι καὶ θεματοφύλαξ τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τοῦ κύρους τῶν θεσμῶν. Ἀλλὰ ποῖα εἶναι τὰ μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιδιώκεται ἡ εὐόδωσις τῆς ἐντολῆς; Εἶναι τὰ ἀθέμιτα μέσα τῆς ἐξαγορᾶς βουλευτῶν μὲ τὴν προσφορὰν ὑπουργείων. Καμμία μετάστασις μέχρι τοῦδε δὲν ἔγινεν ἰδεολογικῶς, χωρὶς ἀντάλλαγμα τὴν ἄμεσον ἀνάθεσιν ὑπουργείου. Ἡ Βουλὴ ἔχει πλέον ἐκπέσει εἰς οἶκον ἐμπορίου. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς πως εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφήνῃ ἀδιάφορον τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα; Καὶ μάλιστα, ὅταν, ἀκριβῶς πρὸς εὐόδωσιν τῶν βασιλικῶν πρωτοβουλιῶν, χρησιμοποιοῦνται αὐτὰ τὰ ἀθέμιτα μέσα; Δὲν ἀποτελεῖ χρέος νὰ ἐξετάζωνται ὄχι μόνον οἱ ἀριθμοὶ τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ ἐπίσης τὸ μέσα με τὰ ὁποῖα ἐπιτυγχάνονται;

Ἡ φθορὰ τοῦ θεσμοῦ

● Ἱστυρίζονται οἱ περίτροποι Ἡρακλεῖς τοῦ Στέμματος, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἀπετέλουν φθορὰν διὰ τὸ γόητρον τοῦ Βασιλέως. Ἀλλὰ ποῖαι; Αἱ ἐκλογαὶ θὰ διεξήγοντο μεταξὺ τῶν κομμάτων. Ἄλλη εἶναι ἡ φθορὰ τοῦ βασιλικοῦ γοήτρου. Καὶ εἶναι ἔργον των: Εἶναι ἡ καταψήφισις τῶν βασιλικῶν κυβερνήσεων εἰς τὴν Βουλήν. Διότι βεβαίως

Συνέχεια εἰς τὴν = 5ην σελίδα

Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Τοῦ κ. Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ

Εἶναι καιρὸς νὰ πληροφορηθῇ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός καὶ ὁ φωτισμένος Ἐκπαιδευτικὸς Κόσμος, ποὺ μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸ ἀγκάλιασε τὴν Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση, ὅτι αὐτὸ τὸ βαρυσήμαντο γιὰ τὴν ἐθνικὴ μας προκοπὴ ἔργο κινδυνεύει ἀπὸ τὶς δυνάμεις τοῦ σκότους ποὺ ξεσηκώθηκαν νὰ τὸ καταλύσουν. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου Γεώργιος Παπανδρέου κατήγγειλε χτὲς μὲ δηλώσεις του στὸν Τύπο τὴν ἀνέρη ἐπιβουλή. Πρέπει ὅμως νὰ γίνουν ἀναλυτικώτερα γνωστὲς μερικὲς λεπτομέρειες καὶ νὰ ἐξηγηθοῦν ὡρισμένα γεγονότα, γιὰ νὰ φωτισθῇ ἀντελῶς ἡ σκευωρία τῶν ὑπονομευτῶν.

Λοιπὸν ἡ ἐπιβουλὴ ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἐπομένη τῆς ἀνατροπῆς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου.

Τὰ πνιγὰ τοῦ Τύπου τῆς Δεξιᾶς συγκεντρώθηκαν ἀμέσως στὸ καίριο σημεῖο: νὰ καταργηθῇ ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση. Ὁ σπεταδισμὸς σκάφτηκε καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ σωστά: τὸ πνεῦμα τῶν νέων ἐκπαιδευτικῶν μέτρων (δωρεὰν ἐκπαίδευση ἀλόκληρου τοῦ Λαοῦ, ὑποχρεωτικὴ φοίτηση στὸ σχολεῖο ἕως τὸ 15ο ἔτος τῆς ἡλικίας, μαθητικὰ συσσίτια, ἀνάπτυξη τῆς τεχνικῆς παιδείας, ἀποδημοκρατικὸ ἀπολυτήριο, ἀφύπνιση τῆς ἐπαρχίας μὲ τὴν ἀποκέντρωση τῆς πανεπιστημιακῆς παιδείας, πολλαπλασιασμὸς τῶν «πανεπιστημίων ἐξωτερικοῦ καὶ ἀθηνῶν», ἔκδοση τῶν πανεπιστημιακῶν ἐγχειριδίων ἀπὸ τὸ Κράτος, ἱδρύσεις τῆς Δημοτικῆς γλώσσας κτλ.) εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθινῆς Δημοκρατίας. Ἀλλὰ τὸν ἐλεύθερο καὶ ὑπεύθυνο πολίτη τῆς Δημοκρατίας δὲν τὸν ἀνέχεται ἡ ἀναχρονιστικὴ Δεξιά. Δὲν θέλει ἀτομικὲς καὶ νὰ τὸν μορφώσῃ. Πῶς νὰ μὴ πολεμήσῃ μὲ λύσσα τὴν Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση;

Ἡ ἀπόπειρα ἐκδηλώθηκε μὲ τὴν τοποθέτηση στὴ Γενικὴ Γραμματεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἑνὸς γνωστοῦ γιὰ τὶς ἀντιδραστικές ἰδέες καὶ τὶς περιορισμένες ἀντιλήψεις του Ἐκπαιδευτικοῦ, ποὺ καὶ γιὰ λόγους προσωπικοὺς δυσσοδομοῦσε κατὰ τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Μεταρρυθμίσεως. Ἐπικολούθησε ἡ ἀνωμαλία σύπουργῶν τῆς Παιδείας ἀπὸ ἰδιοσυγκρασία καὶ πολιτικὴ τοποθέτηση ἐχθρικὴν πρὸς τὰ νέα ἐκπαιδευτικὰ συνθήματα. Ἀνίδεοι στὰ ζητήματα τῆς Παιδείας καὶ οἱ δύο, ἔγιναν τὰ στιθήνια δοργανα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τους καὶ ἔδειξαν ἀμέσως μαζὶ μὲ τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ τὶς προθέσεις τους: χτυπώντας τὴ Μεταρρύθμιση ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος θὰ ἔπληττον τὸν θεμελιωτὴ της Γεώργιο Παπανδρέου, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο θὰ γίνοντον ἀρεστοὶ στοὺς κύκλους τῶν ὑστεροσυντηρητικῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ἀρέσκον νὰ συνεργάζωνται ἀθελπιά.

❁

Κατὰ μέτωπον ὅμως ἐπίθεση δὲν μποροῦσε (καὶ δὲν θὰ ἦταν συμφέρον) νὰ γίνῃ. Ἡ Μεταρρύθμιση εἶχε εἰσαχθῆ μὲ νόμο τοῦ Κράτους (Νομοθ. Δ/μα 4379)1964) καὶ Βουλὴ δὲν ὑπῆρχε γιὰ νὰ καταργηθῇ ἢ νὰ τροποποιηθῇ. Μπῆκε λοιπὸν σ' ἐφαρμογὴ ἕνα ἄλλο σχέδιο: ἡ κωλυσιεργία, ἡ διάγκωση τῶν δυσκολιῶν, ὁ ἔλεγχος τοῦ ἀνωμοτίπου τῶν πράξεων, οἱ σκόπιμες παραλείψεις ἀναραιτήτων ἐνεργειῶν καὶ ἄλλες μικροπαυουργίες. Καὶ ὅλα αὐτὰ στὴν κρισιμωτερη περίοδο τῆς προπαρασκευῆς τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους. Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ὁ Ἰούλιος καὶ ὁ Αὔγουστος εἶναι οἱ μῆνες τῆς ἐντατικώτερης ἐργασίας τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Ἀκριβῶς αὐτοὺς τοὺς μῆνες ἐφέτος ἔγινε ἡ πλήρης ἀποτελμάτωση ὅλων τῶν ζητημάτων, γιὰ νὰ δημιουργηθῇ χαος στὴ λειτουργία τῶν σχολείων μὲ τὴν ἔναρξη τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους καὶ νὰ ἐπιρριφθῇ ἡ «διάλυσις» στὴν Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση καὶ στοὺς πρωτεργάτες της.

Συγκεκριμένα: Ἀχρηστεύθηκε τὸ κύριο ἐπιτελικὸ ὄργανο τοῦ Ὑπουργείου, τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο, καὶ διακόπηκε κάθε ἐπαφὴ καὶ συνεργασία του μὲ τὸν Ὑπουργὸ καὶ τὸν Γενικὸ Γραμματέα. Οἱ προτάσεις του γιὰ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα μαθημάτων τῶν νέων τάξεων τῶν σχολείων τῆς Μέσης Παιδείας, ὅπου θὰ ἐφαρμοζόταν ἐφέτος ἡ Μεταρρύθμιση, δηλαδὴ τῆς Β' Γυμνασίου καὶ τῆς Α' Λυκείου, ἔμειναν ἀναπάντητες, καὶ οὔτε Διατάγματα ἔγιναν γιὰ νὰ τὶς κυρώσουν οὔτε ἀνακοινώθηκαν ἀμέσως στὰ Σχολεῖα γιὰ νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ Ἐκπαιδευτικοί. Σταμάτησαν οἱ ἐργασίες ἐπιλογῆς τῶν νέων Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους καὶ Μέσης Παιδείας, γιὰ νὰ μείνουν ἀκέφαλες καὶ ἐφέτος οἱ Ἐκπαιδευτικαὶ Περιφέρειες ποὺ στερήθηκαν πέρσι τὰ διοικητικά τους δοργανα μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τῆς 35ετίας. Καὶ τελικὰ ἐπινοήθηκε ἡ πιὸ καταχθόνια δολιοφθορὰ κατὰ τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Μεταρρυθμίσεως: ἡ ἀχρήστευση τῶν νέων διδακτικῶν βιβλίων ποὺ ἤσαν ἕτοιμα νὰ τεθοῦν σὲ κυκλοφορία. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο τὰ παιδιὰ τῶν νέων τάξεων δὲν θὰ ἔχουν τὰ βιβλία ποὺ χρειάζονται· ἀποτέλεσμα: σάλος καὶ ἐξέγερση γονέων καὶ δασκάλων.

Πῶς ὅμως νὰ ἀτρηστευθοῦν τὰ βιβλία αὐτά;

Ἐδῶ παρεμβαίνει ἡ ὑποκρισία. Δὲν ἐπηρέθης — λέγουν — ἀ ο ρ ι β ώ ς ἡ διαδικασία τοῦ Νόμου, ἡ συγγραφὴ καὶ ἡ ἔγκρισή δὲν πέρασε μὲ τὴ σειρὰ ὅλα τὰ προβλεπόμενα στάδια, ἄρα εἶναι ἄκυρα... Καὶ ἀμέσως ἀρχίσε ἡ νυμφαναστρουσία ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ Τύπου τῆς Δεξιᾶς. Δηλώσεις τοῦ κ. Ε. Ἰασβόπουλου, ὡς συνεργάτου τῆς Παιδείας, ὅτι θὰ π ο λ τ ο ι η θ οῦν τὰ ἄκυρα βιβλία καὶ γιὰ τὴ ζημιὰ τοῦ Δημοσίου θὰ διεκδικοῦν ποινικὰ οἱ ὑπεύθυνοι, δίνουν τὸ σύνθημα καὶ οἱ φανατικοὶ κήρυκες τοῦ σκοταδισμοῦ ἀπαιτοῦν: Τί περιμένει λοιπὸν ἡ Κυβέρνηση; Ἂς ἀναστείλῃ εὐθὺς τὴν Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση μὲ πράξη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢως ὅτου ἀπφασίσῃ περὶ τοῦ περαιτέρω προπτέου ἡ Βουλή (ἐφημ. Καθημερινὴ τῆς 9ης Σεπτεμβρίου).

Οἱ σκοποὶ τῆς συνωμοσίας γίνονται ἔτσι παραπάνω ἀπὸ διαφανεῖς.

Ἀλλωστε ὁ κ. «ὑπουργὸς» τῆς Παιδείας ἐδήλωσε προχτὲς στοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἀπερίφραστα ὅτι εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση. Καὶ ὁ ἀγενὴς τρόπος μεταχείρισης τὸν ἐκφράζει πάντοτε τὴν ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων μέτρων ὡς μόνη λύση... «Λύση» βέβαια ἑνὸς ἀνυπάρκτου προβλήματος ποὺ δημιουργήθηκε τεχνητὰ — ἀναιβῶν γιὰ νὰ ὑπάρξῃ αὐτὴ ἡ λύση!

❁

Πῶς ἔχει ὅμως τὸ ζήτημα τῶν νέων διδακτικῶν βιβλίων, γιὰ τὸ ὁποῖο γίνεται στὸν Τύπο τῆς Δεξιᾶς σκάπιμα τόσος θόρυβος; Ὁ Πρόεδρος κ. Γεώργιος Παπανδρέου τὸ ἔθεσε στὶς χτεσινὲς δηλώσεις του μὲ ἄκραν, ὅπως πάντοτε, σαφήνεια. Ἂς τὸ ἀναλύσωμε περισσότερο.

Οἱ ἰσχύουσες διατάξεις λένε ὅτι διδακτικὰ βιβλία συντάσσονται εἴτε μὲ διαγωνισμὸ εἴτε μὲ ἀνάθεση σὲ ὁρισμένο συντάκτη ἐπιλεγόμενο μὲ κριτηρίο τὴν ἐπιστημονικὴ συγκρότηση καὶ τὴ διδακτικὴ πεῖρα του. Ἡ ὑπόδειξη των συγγραφέων γίνεται ἀπὸ τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο. Αὐτὸ ἐπίσης δίνει τὶς ὁδηγίες γιὰ τὴ συγγραφή, μὲ βάση τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων. Αὐτὸ τέλος κ α τ ' ο ὐ σ ί α ν ἐ π ι γ ι νώ σκει ἡ ἀπορρίπτει τὰ παραγγελλόμενα βιβλία, ἀφοῦ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως (κατὰ εἰδικότητα βιβλίου) εἶναι ὅλα, πλὴν ἑνός, Σύμβουλοι ἢ Πάρεδροι τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου.

Τὸ πρόβλημα ἐλιμάκια τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου (1)3 τῶν μελῶν του) ἀνέλαβε ὑπηρεσία τὸν περασμένο Φεβρουάριο καὶ ἀρτίσε ὅμως, μὲ νυχτοήμερο μόχθο, τὴν πολύπλοκη ἐργασία τῆς (κρονιστικοὺς προγράμματα, ἐπιλογὴ νέων μελῶν, ἀναθέσεις οἱ Ἐκπαιδευτικοὺς δημοσιεύσεις κλπ.). Ἡ ἀποδοτικότητα ἀκμῆς ἀφοῦ τὸν ἄτιν νὰ συνταχθοῦν ὅμως καὶ νὰ γραφοῦν βιβλιογραφία βιβλία σύμφωνα μὲ τὸ νέο πρόγραμμα. Ὅσον ἀνυπόμονοι καὶ ἀνοησιοφόνοι τὶς νέες ἀπαιτήσεις, μποροῦσαν

Συνέχεια εἰς τὴν = 5ην σελίδα

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Γρήγορες ματιές

Ψυκροὶ σοῦ λένε, ὁ Ἕλβετοι. Ψυκροὶ ἀλλὰ καὶ τόσο ἐξυπηρετικοί. Στὸ ἐστιατόριο τῆς Ζυρίχης ὅπου γευματίζω ἀπὸ τὶς ὁ κτὼ-ἀργότερα θὰ τὰ βρῶ κλειστὰ—ρωτᾶ τὸν κύριο ποὺ γευματίζει ἐπίσης στὰ διπλανὰ τραπέζι ἂν ὑπάρχῃ κάπου ἐκεῖ γύρω νυκτερινὸ κέντρο. Μὲ προσανατολίζει μὲ ἀκρίβεια, γιὰ τὴν ὁδό, τὶς τιμές, καὶ τὸ πρόγραμμα.

Ἀκολουθῶ τὶς ὁδηγίες του, ἀλλὰ σὲ λίγο ἀκούω πίσω μου βιαστικὰ βήματα. Εἶναι ὁ ἴδιος. Σκεφθῆκε ὅτι δὲν ἦταν ἀρκετὰ ἀφοῦ καὶ ἔτρεξε νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν παράλειψή του.

Μὲ τὴν ἀπνοιὰ τοῦ ἀνατολίτη, διαλογίζομαι: Τῆς προσκολλήσεως. Εἶδε ξένα καὶ θέλει τὸ ποτηράκι του. Τὸν καλῶ. Ἠμπορῶ νὰ σᾶς προσφέρω ἕνα ποτό; Εἶμαι τόσο μόνος...».

Ἀρνεῖται μὲ εὐνέκεια καὶ ἐπιστρέφει ν' ἀποτελειώσῃ τὸ γεῦμα ποὺ διέκοψε γιὰ νὰ μ' ἐξυπηρετήσῃ.

Κατοικεῖται νυφὶς ἡ Ζυρίχη. Ἡ δωδεκάτη εἶναι τὸ τελευταῖο ὅριο ἀνοχῆς. Σκοτώνω τὶς νεκρὲς ὧρες στὸ Λάκ ὁ Μπάρ. Κέντρο κάποιας κλάσεως. Δὲν εἶναι τὸ σφαγεῖο. Τὴν περνᾶτε καὶ μ' ἕνα καφέ, μιὰ κόκα-κόλα.

Μικτὲς συντροφιές ἀλλὰ καὶ γυναικεῖες μόνες. Ὁ Ἀνατολίτης πάλι μέσα μου. Ψωνιστῆρι, διαλογίζομαι. Δὲν ἀργῶ νὰ πειοθῶ γιὰ τὰ ἀντίθετο. Κυρίες καὶ κοπέλλες, μόνες ἢ μὲ φίλες. Ἀπὸ ἄλλα τραπέζια πλησιάζουν οἱ καβαλιέροι. Ὑποκλίνονται, παρουσιάζονται καὶ καλοῦν σὲ χορό. Ὁ χορὸς θὰ τελειώσῃ, ὁ καβαλιέρος θὰ φέρῃ τὴ ντάμα στὸ τραπεζάκι της, θὰ τὴ βοηθήσῃ νὰ καθίσῃ, θὰ τῆς ρίξῃ τὸ τελεφὲ σεὺς ὅμως καὶ θ' ἀποχωρήσῃ.

Μὲ τραῖνο ἀπὸ τὴ Ζυρίχη στὴ Γενεύη. Λουτρὸ σὲ κῦμα εἰρήνης καὶ γαλήνης. Πρασινάδα καὶ λουλούδι. Χωριὰ εἶναι αὐτὰ ἢ οἰκισμοὶ μὲ βίλλες πλουσίων;

Ἄλλο πρᾶμα ἡ Γενεύη. Τὸ Παρίσι σὲ μικρογραφία. Ἀεράτη, ζωηρή, γελαστή—στὰ μέτρα τὰ ἐλβετικὰ πάντα ἡ ζωηρότητα καὶ τὸ γέλιο.

Παίρνετε τὸ τρᾶμ καὶ βρίσκεσθε σὲ γαλλικὸ ἔδαφος. Παίρνετε τὸ βαποράκι τῆς λίμνης καὶ βρίσκεσθε σὲ γαλλικὴ λουτρόπολη. Γερμανοφέρνει ἡ Ζυρίχη, γαλλοφέρνει ἡ Γενεύη.

Διακόσιες χιλιάδες οἱ κάτοικοι καὶ τῆς καὶ βίνει εἰκόνα μεγαλοπόλεως. Ἔδρα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν στὰ τέλας τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Συνεδριοῦσαν καὶ σήμερα. Πόσα συνέδρια τὴν ἡμέρα;

Μικρὲς οἱ διαφορές, ἂν τὴν ἔφερτε ἀπὸ παλαιότερα. Χιονισμένες πάντα οἱ κορυφές τῶν Λευκῶν Ὀρέων. Ἕνας φωτεινὸς πίδακας στὴ λίμνη της. Τὰ πάρκ ντὲ Μπυντὲ μὲ τὸ ξενοδοχεῖο Ἐντερκοντιναντάλ—κάτι σὰν τὸ βικὸ μας Χίλτον — ἀποτελεῖ τὸ νέο τμῆμα τῆς πόλεως.

Ἀλλὰ εἶναι τόσο κιλιοδουλεμένη ἡ Γενεύη, ὅπως καὶ ὅλη ἡ Ἐλβετία, ὥστε γράφοντας γι' αὐτὴν ἀντιγράφεις ἄλλους ἢ παλαιότερα κείμενά σου.

Ἀντὶ λοιπὸν νὰ προσθέσωμε καρτποστὰλικὰ τῆς πόλεως, καλύτερα νὰ μεταφέρουμε κάτι ἀπὸ τὸ κλίμα τους. Ὁ,τι πιάνει τὸ μάτι. Ἕνα τραπεζάκι μὲ τὶς ἐφημερίδες τῆς ἡμέρας στὴ γωνιὰ τοῦ ἀρόμου. Δὲν ὑπάρχει πωλητής. Ὑπάρχει ἕνα κουτὶ μὲ μιὰ τρύπα ὅπου ρίκνεις τὰ νομισμά σου. Καὶ — ἄκου Ἑλληνά μου — δὲν παρουσιάζονται διαφορές.

Ποῦ εἶστε τρανζίστορς μου; Τὰ περιμένω στὰ τραῖνο, στὰ μπάρ, στὸ ἀρόμο, στὸ πλοῖο τῆς λίμνης. Περπατῶ μ' ἕνα Ἕλληνα, μόνιμο κάτοικο τῆς Γενεύης. Κάποιος νέος μὲ ἀκουστικὰ περνᾶ ἀπὸ μπροστά μας.

— Τόσο νέος καὶ νὰ μὴ ἀκούῃ...

Μὲ καθησυχάζει ὁ σύντροφος. Δὲν πάσχει ἡ ἀκοή. Τὸν ἐνδιαφέρει ὅμως κάποια ἐκπομπή, καὶ γιὰ νὰ μὴ ἐνοχλῇ τοὺς διαβάτες ἐξοπλίσθηκε μὲ τὸ κουμπάκι τοῦ τρανζίστορ ποὺ κρύβει κάτω ἀπὸ τὸ πουκάμισό του.

Θυμοῦμαι τὰ καροβάκια τοῦ Σαρωνικοῦ ὅπου σὲ τέσσερα σκαμνιὰ, τέσσερα τρανζίστορς μεταδίδουν συγχρόνως ἀπὸ τέσσερις διαφορετικοὺς σταθμοὺς τὴ θεία λειτουργία, τὸ μπουζούκι, πολιὲς κοντάδες καὶ ὁδηγίες γιὰ τὴ συγκομιδὴ τοῦ ἐλαιοκάρπου καὶ τὴν κατοπελάμπεση τοῦ περονόσπορου.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Ο Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΚΡΗΤΗΝ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γ. Παπανδρέου, συνεχίζων τὴν ἀπ' εὐθείας ἐπικοινωνίαν του μὲ τὸν λαόν, ἔκαρξεν τῆς ὁποίας ἐκαμεν ἀπὸ τὸν Βόλον καὶ τὴν Λάρισαν, θὰ μεταβῇ τὴν ἄλλην Κυριακήν, 19ην τρέχοντος, εἰς Θεσσαλονίκην καὶ, ἀφοῦ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἔκθεσιν, θὰ ἀμιλήσῃ τὸ ἀπόγευμα πρὸς τὸν λαόν εἰς δημόσιον συγκέντρωσιν. Τὴν μεθεπομένην Κυριακήν, 26ην Σεπτεμβρίου, ὁ κ. Γ. Παπανδρέου θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Κρήτην καὶ θὰ ἀμιλήσῃ εἰς Ἡράκλειον, Ρέθυμνον καὶ Χανιά. Τὸ ἀκριβὲς πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου θὰ ἀνακοινωθῇ τὴν ἄλλην ἑβδομάδα.

ΜΙΑ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΑΠΟ ΞΕΝΟΝ

Η ΧΟΥΝΤΑ

● Ὁ ἐνορχηστρωμένος θόρυβος περὶ τὸν Ἀσπίδα συσπειρώνει τὰς δυνάμεις τῆς Δεξιᾶς καὶ προκαλεῖ πτῶσιν τῆς Κυβερνήσεως

2 Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. ERIC ROULEAU

Τὴν παρελθοῦσαν ἄνοιξιν ὁ Τύπος τῆς Δεξιᾶς ἐξαπέλυσεν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ἐν μέρει ὡστόσο νὰ ὁρίσῃ καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς μεταβάσεώς του. Σκοπὸς του ἦτο νὰ ἐπιφέρῃ ἀντιστρεπτικὸν ἀποκλεισμὸν εἰς τὴν τουρκικὴν διπλωματίαν.

Ὁ Ἀμερικανὸς πρέσβυς ἐστείλθη τότε τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν διὰ νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις, ἐνῶ αἱ ἐφημερίδες τῆς Δεξιᾶς ἐκυκλοφόρουν μὲ ἀκραστὴ λους τίτλους, ὡς: «Ὁ Παπανδρέου ἐγκαταλείπει τὸ ΝΑΤΟ», ἢ «Ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς προσφέρει χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν αἱρεσκοπιστὴν Κυβέρνησιν».

Ὁ κ. Παπανδρέου ἐξηναγκάσθη νὰ διστάζῃ εἰς τὴν ἐκκαθάριστιν ἀντιμετώπισιν τῆς κατεστημένης τάξεως. Ἡ Δεξιὰ ὅμως ἔφτασε ν' ἀποφασίσῃ, τόσον εἰς τοὺς κόλπους τοῦ στρατιωτικοῦ βόσου ὁ κ. Παπανδρέου παρουσιάζετο ὡς ἀπειλὴ εἰς τὰς ἀφορμὰς Κεφάλων ὁ ὁποῖος εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους οἱ ὁποῖοι ἐξεπέλεσαν ἐπίσης ἐν μέρει ἀφορμὴ τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος. Ὁ κ. Παπαγιάννης Κανελλόπουλος, ὁ ἀνώτερος διεθνὴς τὸν κ. Κ. Καραμανλῆν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ε.Ρ.Ε. ἀρχίζει τὴν προσπάθειαν διὰ δημοσίου συζητήσεως τὸν Πλατείας Κλαυθμῶνος τὴν 19ην Φεβρουαρίου ὁμοῦ τὸ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ εἰς τὸν λόγον τὴν ἀφορμὴ τὴν ἀφορμὴ τὴν ἀπὸ τὸν ἀντιστάθμισμα τῆς ὑπὸ σκήνος ἀντιστάθμισμα τῆς ἀξίας. Ἡ ἀνάλυσις τῆς κατὰ τὴν 15ην Ἰανουαρίου.

● Ὁ κ. Παπανδρέου ἀντιπεφέρθη εἰς τὴν 23 Φεβρουαρίου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μιὰ δραστικὴ ἀπόδειξιν τῆς Βασιλικῆς ἀπολύτου τὴν ὑπαρξιν τῆς, ἀπολύτως Περικλῆς, τὸ ὁποῖον ἐπιχείρησε ἐφαρμογὴ τὸ ὁποῖον ἐπὶ τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τοῦ στρατοῦ, διὰ νὰ διασκεδάσῃ τὴς βίας καὶ τὴς θρίαμβον τῆς Δεξιᾶς.

Τὸ ἔδωσε ἀφόρμαν εἰς ταύτα ὁ ἀρχηγὸς Φρουρᾶς, εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου καὶ βουλευτὴς σήμερον τῆς ΕΡΕ. Αἱ δυνάμεις τῆς κατεστημένης τάξεως ἔχουν κάθε λόγον ν' ἀνησυχοῦν. Κατὰ τὸ σύντομον βιβλίαριον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Πλαστήρα τὸ 1950 ὁ στρατηγὸς Φραντζεσκὴς εἶχεν ἀποκαλυφθῆ καὶ καταδικασθῆ ἀπὸ στρατοδικεῖον διὰ συνωμοσιακὰς πράξεις ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς μέλους τοῦ ΙΔΕΑ. Ἐπτὰ σύνταγμα ἡ δημοσίευσις τοῦ σχεδίου «Πελλάρα» ἐφαίνετο ὅτι ἐδιαιτολογεῖ ἐκ τῶν ἀρτίων ὅλας τὰς μετεμβολὰς τὰς ὁποίας ἐπρόκειτο νὰ ἐπιχειρήσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τοῦ Στρατοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀναστάσεων κατὰ συνέπειαν συνέπειαν.

Βεβὰ ἡ Δεξιὰ τρομοκρατεῖται τὰ βήματα τὴς ἀφαντάζουσα διὰ τὴν συμβολικὴν. ὁ κ. Παπανδρέου ἐκάλεσε καὶ πάλιν τὸν λόγον τὴν ἐν τῷ ἀνθίσματος πυρὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου. Διεσκόπτε ἀμέσως ἀφοῦ

Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Τοῦ κ. Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

καὶ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθοῦν. Γιὰ τὸ νέα ὅμως μαθήματα ἔπρεπε νὰ ὑπαρξουν καινούργια βιβλία, καὶ αὐτὰ ἦταν ἀδύνατη ἀνάγκη νὰ συνταχθοῦν ἐξ ἀρχῆς, νὰ μελετηθοῦν, νὰ ἐγκριθοῦν καὶ νὰ τυπωθοῦν μέσα σὲ... ὁ μήνες!

Πῶς ὅμως θὰ γινόταν τόση βουλεία μέσα σὲ τόσο μικρὸ χρονικὸ διάστημα, ἂν περιμέναμε νὰ ἐκτελεσθοῦν μὲ τὴ σειρὰ ὅλες οἱ ἀσκεῖες τῆς τυπικῆς διαδικασίας ποὺ ἀπαιτοῦσε ὁ Νόμος (γιὰ τὶς ὁμαλὲς συνθήκες, καὶ ὅχι κατὰ τὸ πρῶτο στάδιο τῆς μεταβολῆς); Ἐὰν πηγαίναμε μὲ αὐτὸ τὸ ρυθμό, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναστολὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Μεταρρυθμίσεως γιὰ ὅνο τουλάχιστο χρόνια. Ποιὸς ὅμως μποροῦσε νὰ ἐπωμισθῆ τέτοιαν ἱστορικὴ εὐθύνη; Δὲν ἔφτανε ἡ μακρόχρονη ἀγκλιματιαὶ καθυστέρηση· ἔπρεπε νὰ προστεθοῦν δύο ἀκόμη χρόνια στὶς ἀπώλειες; Καὶ θὰ ἦταν σκέπτιμο νὰ ἀνοκοπῆ, ἀπὸ τὸ πρῶτο κύλος ξεκίνημά της, αὐτὴ ἡ ὡραία ἐξόρμηση ποὺ εἶχε ἐμπνεύσει τόσην αἰσιοδοξία καὶ τόσον ἐνθουσιασμὸ στὴν Ἑλληνικὴ Κοινωνία;

Τότε ἀκριβῶς βρέθηκε ἡ ὁρθὴ καὶ συνετὴ λύση:

Ἀφοῦ οἱ τελευταῖα ἀνάλυση, τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο μὲ τὰ ἐκλεκτά στελέχη του θὰ ἔβλινε τὶς ὁδηγίες τῆς συγγραφῆς θὰ διάλεγε τοὺς κατάλληλους συγγραφεῖς καὶ θὰ ἔκανε τὴν κρίση τῶν νέων βιβλίων — αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ἀναλάβη μὲ δική του ἐπαγρύπνηση καὶ δική του εὐθύνη ὁλόκληρη τὴν ἐργασία. Ὄχι ὅμως γιὰ ὅλα· παρὰ μόνο γιὰ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαία διδακτικὰ βιβλία νέου τύπου, ποὺ ἦταν ἀνάγκη νὰ ἔχουν στὰ χέρια τους τὰ παιδιὰ τῶν σχολείων στὶς 15 Σεπτεμβρίου 1965, γιὰ νὰ μὴ δημιουργηθῆ σάλος καὶ ἀνωμαλία στὴ λειτουργία τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν Λυκείων. Σὲ περιπτώσεις ἀνάγκης μέτρα ἀνάγκης λαμβάνονται, ἔστω καὶ ὄχι 100 στὰ 100 ἀνωμότυπα. Νομιμοποιοῦνται ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ἔτσι εἶδαν τὸ φῶς τὰ πολύφωτα νέα βιβλία τοῦ Γυμνασίου. — Πού ὄντως εἶναι λαμπρά, τόσο κατὰ τὸ περιεχόμενο ὅσο καὶ κατὰ τὴν ἐμφάνιση, ὅπως θὰ βεβαιωθῆ καὶ ὁ πιὸ ἀνίδεος ἀπόμη ἀναγνώστης ποὺ θὰ τὰ φυλλομετρήση καὶ θὰ τὰ συγκρίνη μὲ τὰ παλαιότερα.

Ὅλα - ὅλα εἶναι γιὰ τὴν Ὥρα ἐ ν ν ἐ ἀ. Καὶ ἂν ἐξαιρέσωμε τὰ 5, ὅπου δὲν ὑπῆρχε δυσκολία ἐκλογῆς, γιατί εἶναι πασίγνωστα καὶ μονοδιάστατα εἶδος τους (ἁπλὰς τὰ Κράτος τὰ ἐπανεκδίδει γιὰ λογαριασμό του):

1. Γραμματικὴ Μανόλη Τριαντοφυλλίδη γιὰ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο
2. Ὁμήρου Ὀδύσσεια, μετάφραση Ἐφταλιώτη—Περιώτη
3. Ὁμήρου Ὀδύσσεια, μετάφραση Ζήσιμου Σιδέρη
4. Ὁμήρου Ἰλιάς, μετάφραση Πολυλᾶ

καὶ 5. Ἡροδότου Περσικοὶ Πόλεμοι, μετάφραση Βλαχογιάννη.

Ὅλος ὁ θόρυβος γίνεται γιὰ τὰ ὑπόλοιπα 4 ποὺ εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη Α' Γυμνασίου
2. Ἱστορία τῶν Ἀρχαίων Χρόνων Δς τὰ 146 π.Χ. Α' Γυμσίου
3. Ἱστορία Ρωμαϊκὴ καὶ Μεσαιωνικὴ (146 π.Χ—1453 μ.Χ.) γιὰ -ἡ Β' Γυμνασίου.
4. Πλουτάρχου Θεμιστοκλῆς—Περικλῆς (μετάφρ.) Β' Γυμνασίου.

Καὶ τὰ 4 ἐκδόστησαν στὸν Ὀργανισμὸ Ἐκδόσεως Διδακτικῶν Βιβλίων, κατὰ ὑπεύθυνη ἀναφορά του, 4.796.200 ἀντ καὶ δηλ σ α ρ ά ν τ α ἑ κ α τ ο μ μ ύ ρ ι α, ὅπως ἔγραφαν οἱ ἐφημερίδες τῆς Δεξιᾶς, γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσουν τὸν κόσμο καὶ νὰ διαλαλήσουν ὅτι κατορθώσαμε μὲ τὴν ἀναλογισία μας τὸν Δημόσιο Προϋπολογισμό...

Σὲ κανενὰς βιβλίου, ἀπὸ τὰ τόσοια αὐτά, τὴ συγγραφὴ τὴ διάρθωση καὶ γενικὰ τὴν ἔκδοση ἀνακοπεύθηκε ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἡ διείσηση τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Ὁλόκληρο τὸ ἔργο τὸ παρακολούθησε καὶ τὸ εἶχε ὑπὸ τὴν Ἐλεγχό του τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο μὲ τὴν προσωπική ἐποπτεία ἐπιστημόνων καὶ ἀνθρώπων τοῦ αὐρους καὶ τοῦ ἤθους τῶν κανονισταμιασῶν καθηγητῶν Ἰωάννη Κακριδῆ, Προέδρου, καὶ Νικολάου Κριτσιοῦ, Ἀντιπροέδρου.

Ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη ἐγράφηκε ἀπὸ τοὺς θεολόγους—ἐκπαιδευτικοὺς Χ. Γ. Γιόγιση — Κ. Σ. Γρηγοριάδη καὶ τὸ βιβλίο τὸ ἤλεγξε συστηματικὰ καὶ ὑπεύθυνα ὁ Θεολόγος Σύμβουλος τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Ἀντώνιος Μπαιρακτάρης. Τὶς Ἱστορίες τὶς ἔγραψαν οἱ γνωστοὶ συγγραφεῖς Ἀθηνᾶ Καλογεροπούλου καὶ Κωνσταντίνος Καλοκαιρινός καὶ τὶς ἤλεγξαν οἱ Ἱστορικοὶ τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου Κωνσταντίνος Συριάνουλος, Σύμβουλος, καὶ Ἔλλη Γιωτοπούλου, Πάρεδρος. Τὴν Πλουτάρχο μετάφρασε ὁ καλαίμαγος φιλόλογος καὶ ἐκπαιδευτικὸς Μιχ. Οἰκονόμου καὶ τὴ μετάφραση ἤλεγξαν οἱ κλασικοὶ φιλόλογοι τοῦ Ἰνστιτούτου Ἰωάννης Κακριδῆς, Πρόεδρος, καὶ Δημήτριος Μάνος, Σύμβουλος.

Τὶ ἄλλες ἐγγυήσεις μπορούσαμε νὰ ἔχωμε ὅτι τὰ νέα βιβλία θὰ ἦσαν ἐπιστημονικὰ καὶ διδακτικὰς ὀρτιὰ; Καὶ ποιές ἄλλες σ'Ἐπιτροπὲς Κρίσεως» συγκροτούμενες ἀπὸ τὸν σημερινὸ αὐπουργὸ τῆς Παιδείας (ποὺ ἔσπευσε νὰ δηλώση στὸν Τύπο ὅτι τὰ βιβλία εἶναι «ἀπαστάλληλα» καὶ προεβεραιόμενες ἀπὸ τὸν ἐγκυκλὲ γραμματέα του (ποὺ στέλνεται ἐκβριὰ πρὸς τὴν Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση) ἔχουν σήμερα τὸ δικαίωμα καὶ τὰ αὐρος νὰ ἀμφισβητήσουν τὸν ἐπιστημονικὸ ἔλεγχο καὶ τὴν ὑπεύθυνη κρίση τοῦ ἀνώτατου ἐπιτελικοῦ ὀργάνου τῆς Ἐκπαιδεύσεως, τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου;

Καλὼ τὸν αὐπουργὸ τῆς Παιδείας νὰ κάνη δημοσία ἔκθεση τῶν νέων διδακτικῶν βιβλίων σὲ κεντρικὸ κατάστημα τῶν Ἀθηνῶν, γιὰ νὰ τὰ ἰδῆ μὲ τὰ μάτια του τὰ Καινά, καὶ νὰ σημαντίσουν οἱ εἰδικοί (ὅλοι οἱ εἰδικοί) ἄμεση ἀντίληψη τῆς ἀξίας τους.

Ἂν ἔπειτα ἀπὸ τὴν κρίση τῶν «Ἐπιτροπῶν» του ἀποφασίση, ὅπως προαγγείλε, νὰ π ο λ υ σ ε ι ὁ ἡ σ η τὰ νέα βιβλία, πρέπει πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναζήτηση υπευθύνων γιὰ τὴν καταλογισμὸ εἰς βάρος τους τῆς ζημίας τοῦ Δημοσίου, νὰ παραπέμψη σὲ Πειθαρχικὸ Συμβούλιο γιὰ ἀπόλυση αἰπὶ ἀπιστία καὶ ἀνικανότητα τὰ Μέλη τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου ποὺ ἀνάθεσαν τὴ συγγραφή, ἔκαμαν τὸν Ἔλεγχο τῶν ἔργων καὶ ἔδωσαν τὴν ἔγκρισή τους.

Ἀλλὰ εἶναι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ ἔχη τὴν εὐφαιρία νὰ ἱκανοποιήση τὴν ἡροστράτεια φιλοδοξία του ὁ κ. Ε. Σαββόπουλος Τέτοια βιβλία δὲν ἔχει ἀκόμα ἰδεῖ τὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο. Μόλις κυκλοφορήσουν, θὰ κατατήσουν ἀμέσως τὴν πάγκοινη ἀναγνώριση.

Ὅσο γιὰ τὶς ποινικὲς εὐθύνες ποὺ θέλει νὰ καταλογίση στὴ διοίκηση τοῦ Ὑπουργείου καὶ προσωπικὰ σέ μένα (μὲ τιμὰ ἰδιαίτερα τὸ μένας του) γιὰ τὰ «ἔγκλημα» ποὺ ἔγινε νὰ ἀ π ο κ τ ή σ ο υ ν τὰ Ἑ λ λ η ν ό π ο υ λ α ἐ γ κ α ί ρ ω ς τὸ σ ο ἐ ξ α ί ρ ε τ ο δ ι δ α κ τ ι κ ὰ β β ι λ ί α, τὸν πληροφορῶ ὅτι τὶς παίρνω ἀπάνω μου εὐχαριστῶς κατὰ τὸ μέρος ποὺ μοῦ ἀνήκει.

Ἂς μὴ λησμονῆ ὅμως ὅτι εἶναι ὁ λιγώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλον βιπαισύμενος νὰ ἀλέγχη τοὺς παρανομοῦντας, γιατί ὁ ἴδιος βαρύνεται μὲ δύο τουλαχιστον πρώτου μεγέθους καὶ ἄνευ προηγουμένου παρανομίες κατὰ τὴν νόσο σύντομη ἄσκηση τῶν ἀρμοδίων καθηκόντων του στὰ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας:

α. Εἰσηγήθηκε τὴν Ἔκδοση Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νομοθετικοῦ περιεχομένου, μὲ τὴν ὁποία δόθηκε σ' ἕναν ἐπιχειρηματία τοῦ Πειραιῶς τὸ προνόμιο νὰ ἱδρύση σ'Ἀνωτερα Σχολὴ Ναυπηγῶν, χωρὶς νὰ ἔχη νομοθετηθῆ ἡ ἀσθμίβα τῆς σ'Ἀνώτερης Τεχνικῆς Παιδείας οὔτε ὁ τύπος μιᾶς Σχολῆς τοῦ εἴδους ταύτου.

β. Εἰσηγήθηκε τὴν Ἔκδοση Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νομοθετικοῦ περιεχομένου, μὲ τὴν ὁποία δόθηκε παρανόμως διετῆς παράσταση ὁρίου ἡλικίας σ' ἕνα καθηγητὴ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Πράξεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νομοθετικοῦ περιεχομένου εἶναι, ὅπως ξέρομε, αντισυνταγματικές. Γίνονται δύο φορές ἀντισυνταγματικὲς ὅταν τὶς ἀποφασίζη μιὰ Κυβέρνηση, ποὺ δὲν ἀπῆρε ψῆφον ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὴ Βουλή.

Ὑπάρχουν «ἐγκλήματα» καὶ ἐγκλήματα, αὐρὶε Σαββόπουλε. Τὰ βαρύτερα ἀπ' αὐτὰ τὰ διπάζει καὶ τὰ καταβιπάζει τὸ πιὸ ἀδυνάμωτο Δικαστήριο: ἡ Κοινὴ Γνώμη.

Ἐπίλογος: Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση εἶναι γιὰ τὴν Πατρίδα μας Ἱ σ τ ο ρ ι κ ὴ ἀνάγκη. Ἔχει προετοιμασθῆ ἀπὸ μακρὰ πνευματικὴ διεργασία καὶ ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ὅρους τῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους. Ἐπομένως, ὅσες συνωμοσίες καὶ ἂν κάνουν ἐναντίον της ὅσοι τὴν πολεμοῦν, αὐτὴ ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἐπιβληθῆ καὶ θὰ θριαμβεύση.

O,TI ΚΑΙ ΑΝ ΚΑΜΟΥΝ ΟΙ ΑΥΛΙΚΟΙ

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΟΝΙΖΕΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ Ε.Κ. κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΚΑΤΕΒΙΒΑΣΑΝ ΤΗΝ ΣΚΗΝΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΧΑΤΟΝ ΞΕΠΕΣΜΟΝ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

οἱ κυβερνήσεις αὐταὶ δὲν προ-ἤρχοντο ἀπὸ τὸν λαόν. Ἦσαν ἁπλῶς κατασκευάσματα τῆς βασιλικῆς ἀντολῆς. Καὶ ἀπεδοκιμάσθησαν ἀπὸ τὴν Βουλήν.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλη κατάχρησις δικαιώματος. Εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ἐξεσηλώθη ἤδη ἡ θέλησις τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τῆς διαλύσεως. Καὶ ἐν τούτοις ἡ θέλησις αὐτὴ τῆς πλειοψηφίας δὲν εὗρεν ἀντιπόκρισιν εἰς τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα.

Ἀσφαλὲς καὶ ὁ ἐπιχειρούμενος τρίτος γῦρος θὰ ἀποτύχη, ὅπως καὶ οἱ δύο προηγούμενοι. Τὸ ἐγγυᾶται ἡ ἀδιάσπαστος συνοχὴ τῶν 134 βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Ἂς ὑποτεθῆ ὅμως, ὅτι θὰ καθιστατο δυνατὴ ἡ ἐπιτευξις τῶν 151. Ἐπαναλαμβάνω τὸ ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον ἔθεσα καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Στέμματος: Ὑπάρχει κανεὶς σοβαρὸς καὶ τίμιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος νὰ ὑποστηρίξη, ὅτι αὐτὴ ἡ κυβέρνησις - ράκος θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιμετωπίση τὴν «ρισιμότητα τῶν μεγάλων προβλημάτων; Καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ προδομένου λαοῦ;

Ἐξέπεσεν ἡ χώρα

● Ἡ κατάστασις, ἡ ὁποία ἔχει σήμερον δημιουργηθῆ, δὲν ἀποτελεῖ μόνον πολιτικὴν ἀνωμαλίαν. Ἀποτελεῖ ἐπίσης καὶ κατάλυσιν πάσης ἔννοιας καὶ λογικῆς καὶ ἠθικῆς τάξεως. Παράδειγμα ἡ πολιτεία τῆς ἐπιλεγομένης κυβερνήσεως Τσιριμώκου. Ἔχει καταψηφισθῆ εἰς τὴν Βουλήν. Καὶ ἀντὶ, κατόπιν τῆς καταψηφίσεως, νὰ ἀνυπακτήση, ὅπως εἰς ὁμοίας περιπτώσεις συνέβαινε πάντοτε εἰς τὸ παρελθόν, κομπάζει διὰ τὴν ἥτταν, ὡς ἐὰν εἶχε λάβει συντριπτικὴν πλειοψηφίαν. Διορίζει καὶ ἀπολύει. Λαμβάνει διοικητικὰς ἀποφάσεις. Παρέχει ὑποσχέσεις. Καὶ ἐξαγγέλλει μάλιστα καὶ προγραμματα διὰ τὸ μέλλον. Αὐτὴ ἡ ἔλλειψις διστιγμοῦ ἀποβεικνύει τὸν βαθμὸν τῆς παρακμῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ἔφτασε ἡ χώρα, κατόπιν τοῦ ποσεικοπηματος τῆς 15ης Ἰουλίου.

Ἄλλη ὄψις τῆς παρακμῆς

Ἄλλη ὄψις τῆς παρακμῆς εἶναι ὁ ἐκτραπελισμὸς τοῦ Ὑπνου τῆς ΕΡΕ καὶ ἡ ἀπάθεια τῆς Διαιαιοσύνης. Ἀναγράφεται καθημερινῶς, ὅτι εἶχον ὀργανωθῆ ἐγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας. Καὶ ἀναφέρονται μάλιστα καὶ ὀνόματα στρατιωτικῶν, οἱ ὁποῖοι συμμετεῖχον. Καὶ, ἐν τούτοις, ἡ Δικαιοσύνη παραμένει ἀπαθής. Ἐνὼ ἔφειλε νὰ ἐπέμβη ἀμέσως, διὰ νὰ ἐπιβληθοῦν αὐρώσεις ἢ εἰς τοὺς στασιαστὰς ἢ εἰς τοὺς συνωμότας.

Ἱστορικὴ ὑπῆρξεν ἡ σημασία τῆς αὐτοθυσίας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, μὲ τὴν προσφορὰν πρὸς τὴν ΕΡΕ τοῦ σημαιταιοῦ κυβερνήσεως, διὰ τὴν αὐτεον ἐνέργειαν ἐκλογῶν. Ὅσοι εἰς τὰ μέλλον θὰ κρίνουν αὐτὴν τὴν ἀνώμαλον περίοδον, μὲ τὰς ἀγνώστους προεκτάσεις της, θὰ εἶναι ἀβύσσατον νὰ μὴ σταματήσουν εἰς αὐτὴν τὴν γενναῖαν ἰδικήν μας προσφορὰν, ἡ ἀποδοχὴ τῆς ὁποίας θὰ ἦ.. ἔβιδε τὴν ὁριστικὴν λύσιν.

Ἀπορρίπτουν τὰς πιέσεις

● Πρὸς τοὺς 134 βουλευτὰς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου θεωρῶ χρέος νὰ ἀπευθύνω χαιρετισμοὺς τιμῆς. Εἶναι ἀφάντασται αἱ πιέσεις, τὰς ὁποίας ὑφίστανται. Ἀλλὰ ὡς τίμιοι ἄνδρες τὰς ἀπορρίπτουν μὲ περιφρόνησιν. Διὰ νὰ παραμείνουν πιστοὶ εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ λαοῦ, ὑπερφαίνονται στρατιῶται τῆς Δημοκρατίας.

Μέσα ὅμως εἰς τὴν θλιβερὰν περίοδον τῆς παρακμῆς, ὑπάρχει παρηγορία... Ὅσον μεγάλη εἶναι ἡ παρακμὴ πρὸς τὰ ἔνω, τόσον μεγάλη εἶναι ἡ ἀκμὴ πρὸς τὰ κάτω. Οἱ ἁπλοὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, στεβὸν ἄλοι, ἔχουν αἰσθανθῆ, ὅτι μὲ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ἰουλίου ἔχει προσβληθῆ ἡ προσωπική των αἰλοτιμία. Καὶ ἔχουν διὰ τοῦτο ἐπιδοθῆ μὲ πάθος εἰς τὸν ἀγῶνα. Διὰ πρώτην φορὰν πολιτικὸν φρόνημα ἔχει προσλάβει τόσον βάθος καὶ τόσον πάθος, περίπου θρησκευτικόν. Θρησκεία ἔχει καταστῆ ἡ Δημοκρατία! Καὶ αὐτὸ τὸ μέγα γεγονὸς ἐκφράζει τὴν ἠθικὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ μας καὶ ἐγγυᾶται τὴν νίκην.

Ὁσοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι οἱ γύροι, οἱ ὁποῖοι ἐπιχειροῦνται ἐκ τῶν ἄνω, οἱ γῦροι τῆς φυγῆς, εἶναι ἀπολύτως βέβαιον ὅτι ὁ τελευταῖος γῦρος εἶναι τοῦ λαοῦ. Διότι αὐτὸς εἶναι ὁ κυρίαρχος! Καὶ θὰ ἐπιβάλη τὴν θέλησίν του.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΗ»

Ἀναιδῆ σχόλια τῶν «Κυβερνητικῶν»

Ἐκ τῶν λεγομένων συνδεκτικῶν κύκλων παρετηρήθη ὅτι οἱ δηλώσεις τοῦ κ. Παπανδρέου δὲν προσέθεσαν τίποτε εἰς τὰ ὅσα μέχρι τούδε ἔχει εἴπει αὐτός, ὅστε νὰ παρίστανται ἀνάγκη ἀπονεύρωσις. Τὸ παλὸ πολύ, προσέθεσαν οἱ ἴδιοι κύκλοι, ἀποτελεῖ ζηβεῖν ἀδηνοχίας διὰ τὴν ἐνδεχομένην παρουσία φόρου ἐμπιστοσύνης εἰς Κυβέρνησιν σχηματιζομένην καὶ πάλιν ἐκ τῆς Βουλῆς. Ἐὰν παραβλέψη τις, συνεχίζουν οἱ αὐτοὶ κυβερνητικοὶ κύκλοι, ὅσα λέγει ὁ κ. Παπανδρέου περὶ λογικῆς καὶ ἠθικῆς τάξεως, θὰ ἀνοιξῆ ἐπὶ τὸν ἀνοιξῆ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Καὶ ἐκεῖνος θὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ὡς ὁ κυρίαρχος ὁποῖος ἐκ τῶν ἄνω, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνοιξῆ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς Βουλῆς. Καὶ ἐκεῖνος θὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ὡς ὁ κυρίαρχος